

meer de boef zijn

Daló Wartes (16)
Joegoslavisch/Antilliaans/Surinaams

“Een paar jaar geleden zat ik nog bij een bende in Slotervaart en had ik verkeerde vrienden. Ik wilde toen op een ander manier aan respect komen, door domme dingen te doen. We wilden van die Amerikaanse zwarte straatbendes nadoen als de Crips en de Bloods, waar je overhoop wordt geknald als je eruit stapt, maar zo serieus waren wij niet. Ik ben eruit gestapt, maar kan gelukkig nog wel met ze

omgaan. Als ik naar de hogere jongens was gegaan, was het moeilijker geweest om eruit te stappen. Ik begon toen bij Studio West met een paar vrienden van me met rappen en clips op te nemen. Later zag ik een voorstelling van Rast en dat vond ik er goed uitzien. Ik deed auditie en mocht meedoen met de productiegroep. Studio West heeft me van de straat gehouden, Rast heeft me geïnspireerd. En mijn moeder steunt me enorm. Veel jongens houden van voetbal, ik houd toevallig van toneel. Wat ze er van vinden, interesseert me niet. Ik volgde de richting Zorg en Welzijn op het Zuiderlichtcollege. Dat doen ook niet veel jongens. Je zou niet van me denken dat ik theater doe, maar ik heb op school een goede naam en iedereen mag me. Het is maar wat je leuk vindt. Voor de vorige voorstelling had ik een paar klasgenoten uitgenodigd. Ze zagen me als een straatjongen, maar toen ze me zagen spelen, zeiden ze: jij komt er wel. Dat is wel bijzonder als ze dat tegen je zeggen. Ik hoef later echt niet de sterren van de hemel te spelen. Het gaat me er om dat ik leuk vind wat ik doe en mijn brood ermee kan verdienen. Door toneel leer je hoe mensen zijn en wat zedenken. Dat je in de tram mensen ziet en ze na kan doen.”

Narjiss Hamdi (19)
Marokkaans

“In Deventer, waar ik tot vorig jaar op school zat, deden eigenlijk alleen maar vwo-mensen aan toneel. Hier was het dan ook anders dan ik had verwacht. Als je sommige jongens van hier op straat ziet, zou je niet denken dat ze hier aan mee doen. Vurgill bijvoorbeeld, dat is nou niet meteen een theaterman als je hem ziet. Ik woon in Diemen, maar zit hier op school. Ik doe de sociaal-juridische kant.”

Irish Kensenhuis (21)
Surinaams

“Ik kom uit Utrecht en heb eerder in Nieuwegein gespeeld. Ik wilde toen door naar de toneelschool maar werd niet aangenomen. Toen kwam ik via internet hier terecht. Ik studeer nu omgangskunde aan de Hogeschool van Utrecht, maar volgend jaar ga ik weer proberen om binnen te komen bij de opleiding tot docent drama in Utrecht of in Amsterdam. Rast is voor mij thuiskomen. Alles kan en niks is gek. En vooral: mensen willen heel graag. Bij andere toneelgroepen gaat het er om hoe goed je bent, maar hier niet. Dat vind ik echt heel tof. En je hebt hier alle kleuren en alle niveaus. Ik studeer, maar anderen zitten in hun eind-examenjaar vmbo. Jongeren aan wie ik in het dagelijks leven les geef als stage op een middelbare school en voor wie ik een voorbeeld moet zijn, die zijn hier gewoon mijn vrienden.”

Vurgil Bruyning (21)
Surinaams

“Twee jaar geleden zat ik op een mbo-theateropleiding, maar daar kon ik niet vinden wat ik zocht. Het ging niet zo goed en dan denk ik al snel: laat maar. Hier heb ik dat niet, hier kan ik gewoon mezelf zijn en gek doen. Ik wil het liefste door met film. Eddy Murphy is één van mijn voorbeelden.”

Elske Bakker (17)
Nederlands

“Wow, waar ben ik nou beland, dacht ik toen ik hier binnen kwam. Ik had in Almere – waar ik woon – ook aan toneel gedaan, maar daar was iedereen Nederlands. Die eerste keer voelde ik me echt heel blank. Bij Rast zitten veel verschillende soorten mensen en is iedereen heel erg expressief. Ik vind het fijn dat je gewoon helemaal jezelf kunt zijn. Ik wil heel graag in musical door. Misschien naar de Frank Sanders Akademie of de vooropleiding conservatorium.”

Efrayim Sener (20)
Turks

“Ik lijk niet op een standaardtype Turk, gelukkig niet. Ik houd niet van stereotiepen. Ik woon in de Aker en studeer commerciële economie. Ik ben de eerste in mijn familie die iets doet met acteren en ze steunen me erin. Bijna al mijn neven spelen voetbal, maar vinden het niet raar dat ik toneel speel. Ze vinden gewoon dat het bij me past. Ik ben nu ook mijn zusje aan het stimuleren iets met theater te gaan doen. Acteren voor de camera lijkt me leuk. Dat heeft een breder publiek en een groter bereik. Ik zie mezelf wel in een Nederlandse film spelen. Ik heb al gefigureerd in *Gooische vrouwen* en *Van Speijk*. Ik hoop volgend jaar naar New York te gaan om daar een opleiding te volgen.”

Mehmet Akkoç (18)
Turks

“Het is stiekem altijd mijn droom geweest om acteur te worden. Ik heb eigenlijk alleen maar Turkse en Marokkaanse vrienden, maar die vinden het allemaal heel cool wat ik doe. Op de VU, waar ik bedrijfswetenschappen studeer, geloven ze niet dat ik acteer. We hebben hier bij Rast allemaal verschillende levensverhalen, maar tussen al die negatieve dingen in West zie ik dit toch als een beetje hoop.”